

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить в 5 грудня 1939 р. Субота, 24 жовтня 1987 року № 128 (8847). Ціна 2 коп.

Пленум ЦК КПРС

21 жовтня 1987 року відбувся черговий Пленум Центрального Комітету КПРС. Пленум розглянув питання, пов'язані з 70-річчям Великої Жовтневої соціалістичної революції та деякими поточними завданнями.

З доповіддю з цих питань виступив Генеральний секретар ЦК КПРС М. С. Горбачов.

Пленум схвалив основні положення і висновки, викладені в доповіді М. С. Горбачова, і прийняв відповідну постанову з даного питання.

Пленум розглянув організаційне питання.

Пленум задовольнив прохання т. Алієва Г. А. про увільнення його від обов'язків члена Політбюро ЦК КПРС у зв'язку з виходом на пенсію за станом здоров'я.

(ТАРС).

«Ми родом з Жовтня»

Так називалася присвячена 70-річчю Великого Жовтня зустріч покоління, що відбулася в Новомиргородському РК. Перед трудовими райцентру, робітничою та учнівською молоддю з розповідями про минуле виступили заслужені люди.

М. С. Гинкота обговорював Козіну Рад від Врангеля, Махна, громив банду Загороднього, воював у Буденного. У Велику Вітчизняну війну вивозив від гітлерівців країни Європи. Потім працював головою колгоспу. О. І. Анисенко, жителька с. Нам'януватини, — Герой Соціалістичної Праці, навілер двох орденів Леніна, була бригадиром польової бригади.

А. СТОЯН, перший секретар Новомиргородського РК ЛКСМУ.

«А що ж райкомівці!»

У замітці під такою назвою «Молодий комунар» ще раз повернувся до розмови про зрівняння обласної школи молодих лекторів-атеїстів. Було названо цілий ряд райкомів ЛКСМУ України, які вчасно не відгукнулися на публікацію. Серед названих був і Долинський райком комсомолу. І ось нарешті від його секретаря С. Іващенка надійшов лист такого змісту:

«Замітку «А що ж райкомівці!» розглянуто на впаратній нараді працівників райкому комсомолу. Другому секретареві вказано на необхідність предметнішої роботи з майбутніми слухачами школи; це означає уважніше знайомство з катехизисом, вивчення їхніх запитів й уподобань.

Райком провів роботу по підбору кандидатур на новий навчальний рік у школу молодого лектора».

В ЛАСНИК «Москвич» О. А. Бірюков, побачивши пасажирів, який, на його думку, поспішав, коротко запитав: «Куди?» Почувши, що тому треба в Знамянку, трохи поблажливо мовив:

— Ну, з тебе візьму не більше п'ятнадцяти карбованців.

Що ж, п'ятнадцять — не так вже й багато. Буває, на отаких «рейсах»

Дещо про «ліві» карбованці

просять і двадцять, тридцять. У залежності від того, наскільки людина поспішає. Коли ж О. А. Бірюков дізнався, що про його «доброту» маю намір написати в газеті, розгубився:

— Прошу вас, не пишіть! Я ж працюю фельд-

шером-наркологом Кіровоградського обласного наркодиспансеру. Мені «великі» люди знають, а тут...

Благати власник автомобіля за номером «А 24-78 КД» вмів. І не лише тому, що мова йшла про його репутацію. Певно, осте-

рігався й контрдій з боку правоохоронних органів.

Не будемо вдаватися до узагальнень, залишимо в спокої і совість власників автомобілів. Краще підійдемо до порушеної проблеми з іншого боку.

Чому так привільно по-чуваються «лівачі» на

привокзальній площі, поблизу автостанцій? Чому спокійнісінько припрошують вони пасажирів, що, висловлюючись шаховою термінологією, «потрапили у цейтнот», беруть нетрудові карбованці?

А може й у нашому місті назрела пора за прикладом киян та одеситів створити кооператив автолюбителів?

ОПЕРАЦІЯ «ТРАНСПОРТ»

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» продовжує цикл публікацій, в яких журналісти, позаштатні автори газети, члени штабів «КОМСОМОЛЬСЬКОГО ПРОЕКТОРА» досліджують робочий день у всіх його аспектах, аналізують фактори, здатні так чи інакше впливати на ритмічність роботи трудових колективів, продуктивність праці. НАЗВА НАСТУПНОЇ НАШОЇ ОПЕРАЦІЇ — «ДРУГА ЗМІНА». ЗАПРОШУЄМО ЧИТАЧІВ «МК» ВЗЯТИ УЧАСТЬ У РОЗМОВІ З ПРИВОДУ ОРГАНІЗАЦІЇ ТРУДОВОГО ПРОЦЕСУ В ЦЕЙ ЧАС, ПОБУТОВОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ ЛЮДЕЙ. ЧЕКАЄМО ВАШИХ ДЗВІНИВ, ЛИСТІВ З ПОВІДОМЛЕННЯМИ, КРИТИЧНИМИ СИГНАЛАМИ, ПРОПОЗИЦІЯМИ.

Цю добірку підготували В. БОНДАР, М. ЧЕРНЕНКО, Ю. ЯРОВИЙ, О. БОСИЙ (малюнок).

НА ТРОЛЕЙБУСНІЙ зупинці в центрі Кіровограда (біля готелю «Київ») нетерпляче тупцювали люди. Ранковий холодний вітер проймав «до кісток». Дехто аж на дорогу виходив. Подивитися: чи не йде, буває, довгожданий тролейбус? Проте його не було. Та ось під'їхав один, що курсує третім маршрутом. Почався справжнісінький

— Сьогодні ми запізнилися на уроки. Нам зробили справедливе зауваження. Однак, була на це причина, для вчителів схожа на відмовку: довго чекали тролейбуса, який курсує третім маршрутом. Ще хочемо сказати, що в салонах міського транспорту надто брудно. Невже не соромно водіям за такий, прямо скажемо, антисанітарний стан? Ми розуміємо, що у більшості випадків винні самі пасажирів, які під ноги кидають папірці, використані талони. Але ж повинен хтось і прибирати.

Віктор ЛАПА, студент КІСМУ:

— Мене дивує те, що на третьому маршруті на багатьох тролейбусах виведено літери: «Зразковий маршрут». Та, зайшовши в них, бачимо: вони — далеко не зразкові. У відносно нових тролейбусах фарба повідставала від металу, на дощечці — справжній смітник. Про регулярність руху нічого й говорити.

А тепер слово водіям:

Володимир КРАВЧЕНКО, водій тролейбуса № 170:

— Відразу поясню, чому так багато бруду в салоні. Крім того, що пасажирів самі сміять, у нас ще погано працює прибиральник. Підмете сьак-так, і на цьому його місця закінчується. Вікна, салон — майже ніколи не мийються.

Олексій ХАРЧЕНКО, водій тролейбуса № 185, бригадир маршруту:

— Нарікань на свою адресу ми чуємо багато. Скажу, що вони справедливі. Часто люди обурюються, що між рейсами великий інтервал. Наше керівництво, бажаючи покращити рух тролейбусів, скоротило інтервал руху одного тролейбуса на дві хвилини. Та бажаних результатів таке «нововведення» не принесло. Поясню чому. Ми, водії, почали поспішати. Не встигаємо забрати всіх пасажирів. Трапляються нас і поламаки. Часу на їх ліквідацію не вистачає. Збільшимо швидкість, починають тролейбуси виходити з ладу. Це й не дивно: лінія без серйозної реконструкції ось вже майже двадцять років. Є й інші проблеми. На жаль, їх не бачать, або не хочуть бачити керівники нашого депо. А пора вже добре подумати про кращу організацію праці.

Чи ж будуть зміни?

або Кілька думок- побажань щодо поліпшення роботи міського транспорту

«штурм!» Ті, хто не шкодував своїх ніг, в кого були дома зайві гудзики до пальт, плащів, курток, втиснулися. Я та ще декілька «невдах» лишилися чекати наступного тролейбуса чи автобуса.

Нарешті пошастило! Піднявши дипломат над головами пасажирів, почував себе як на сьомому небі: їду! Правда, якби не допомога пасажирів, що стояли ближче до вікон, не знав би де й зійти. Зупинки водієм не оголошувалися.

Коли минув ранковий час «пик», вирішив ще раз проїхатися в тролейбусах маршруту № 3. Задля об'єктивності попросив пасажирів висловити свої думки щодо роботи міського транспорту.

Микола ЄВТОДІЄВ, робітник ВО «Червона зірка»:

— Часто зранку або в післяробочий час доводиться чути на зупинках нарікання на поганий рух автобусів, тролейбусів. Що не кажіть, а напередодні зміни настроїв псується саме там. Люди поспішають, нервують, зрештою, трапляється, запізнюються на роботу.

Таня РИБЧЕНКО, Маша ДАХНО, Таня КОНДРАТЕНКО, дев'ятикласниці СШ № 30:

Я — гість Кіровограда. Завітав сюди до батьків, на власних «Жигулях». Скажете, швидко це й зручно? Не поспішайте з висновками.

То відома істина: автомашина — зайвий клопіт. Маю на увазі не лише поневірвання з ремонтами, автообслуговуванням, дістанням запчастин. З бензином теж не краще. Два тижні провів я в

До АЗС... із поклоном

щодня відправляється НАШ ЧИТАЧ ВАЛЕНТИН ВАХОВСЬКИЙ. ЧОМУ?

місті своєї юності. Не менше шести-восьми разів їздив на АЗС № 1, що біля центрального автовокзалу, але заправити автомобіль дев'яносто третім бензином так і не зміг.

І щоразу чую від працівників АЗС різні відмовки. Не має пального потрібної марки, то обладнання не працює.

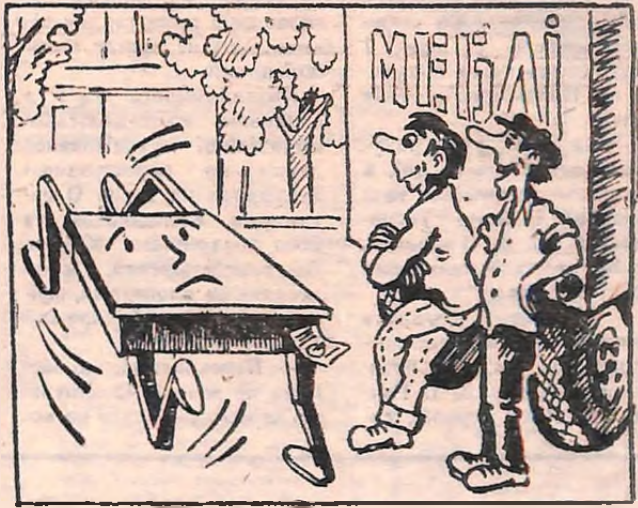
— То екикуйте ремонтників! — обурюються

з черги (а збирається вона з кожним днем усе більша).

— Скоро приїде слюсар, — почули у відповідь.

«Скоро» — це невідомо коли. Кажу це з повною відповідальністю, адже подібну відповідь чую втретє.

Промайнула моя відпустка у пошуках пального. Вже й додому пера. А як добратися? Може підкаже мені та іншим автолюбителям директор Кіровоградського підприємства по забезпеченню нафтопродуктами В. В. Яушев?

ПИСЬМОВИЙ СТИЛ НЕ ХОДИТЬ

(Монолог покупця)

У ОЧІ має ноги. Але й піднести його не піднесеш — важкий. А завезти? Попробуйте, та й знайте.

Я рядовий покупець, яких у меблевий магазин щодня заходить десятками чи й сотнями. Маю вмебовану квартиру, здається, все в ній 2е... Бракує письмового стола у віталь-

ню і без усяких проблем — Але стіл — не полінессе — важкий. А завезти? Попробуйте, та й знайте.

Ідуть он до хлопців, наших шоферів, якщо вони погодяться завезти, то — будь ласка.

Пішов. Домовився. За десятку. Готівкою — з руки в руку. А як же інакше? Немає в мене в місті ні спата, ні брата з ма-

ни — для школярів своїх. Ще перед початком навчального року стали вимагати: письмового хочемо й годі — за ним дуже зручно уроки робити.

Пішов ще недавно в меблевий магазин. Є столи. Залатив гроші та й запитує:

— А як же мені його завезти?

— Ми за це не відповідаємо, — відказує продавець.

— Як же не відповідає, коли фірма «Меблі» гарантує послуги перевезення? Письмовий стіл сам не ходить, — пробую жартувати.

— Може, ви ще приїдете купити книжкову полицю і вимагатимете, щоб її везли через усе місто? Це ж якби ви який гарнітур купували, то ми б вам оформили все документа-

ційною, нема на кого надіятися. Єдиний вихід.

— А вас оце не будуть лаяти, що ви такою великою машиною та одного стола повезете через усе місто? — задітну у хлопців пасажирів.

— Хай тебе це не хвилює. Твоє діло — попросити, наше — виконати замовлення.

І підморгнули мені.

Ось так я скористався послугами транспорту фірми «Меблі». Чого не вказую номер магазину (їх же у Кіровограді кілька), привітання продавців і шоферів? Та якби ж це один випадок. Про це вам розкаже кожен, хто робив таку покупку, як я. А не вірите, то підійдіть до будь-якого меблевого магазину, поспійте трошки й почуєте таку саму історію. Щоб я з цього місяця не встав!

ЕКЗАМЕНУЄ ОСІНЬ КМК

Пригадуються перші відвідини колгоспу «Дружба». Був початок квітня, саме пора для масового засіву зернових. Але несправа приїздився, у лісах і балках, що густо помережали Придніпров'я, білі сніг.

— За таких умов рятувати доводиться не дні, а години, — розповідав тоді головний інженер господарства О. Ф. Грабоний, — На це ми й націлюємо механізаторів...

— Власне, підняти хлопців не доводиться, — підкреслює голова правління колгоспу В. І. Рибич. — Ранні зернові, со-

няшник і кукурудзу, цукрові буряки ми доручили вирощувати підприєми механізованим ланкам. А справжній господар, як відомо, сам не прогає погожої днини.

Познайомився ми і з ланковим комсомольсько-мозоліжної механізованої ланки по вирощуванню кукурудзи на зерно Олександром Калашником та його товаришами. Юнаки, без перебільшення, жили неспаннями клопотами, мріяли про високий врожай качанистої.

— Перекопаний, що зберемо не менше 43 центнерів зерна кукурудзи на ко-

жному з 600 гектарів, — обіцяв Олександр.

Комсомольці Микола Гринчак, Василь Сухорукий, Микола Гладкий та Анастасій Грабоний його підтримали.

...І ось — нова зустріч. Як і пір року тому, молоді кукурудзівники заклопотані, їм не до тривалих розмов. Зрозуміло: у розпалі збирання врожаю.

— Комсомольці дотримали слова, — з гордістю розповідає бригадир тракторної бригади М. Д. Мануйлов. — Врожайність кукурудзи навіть вища ніж передбачалося — по-

45—50 центнерів з гектара.

Цікавимося у керівника, як організовано збирання.

— У полі працює три трактори для відведення качанів та бадилля, — пояснює той. — На току організовано доочистку та просушування початків.

Ще Микола Дмитрович поїдав, що агрегат працює весь світловий день, у жниварі, так би мовити, ритмі. Ми й самі незабаром, відвідавши плантацію кукурудзи, переконалися у цьому. Продуктивно використовувалася техніка, старалися члени КМК. А переможцем трудової суперництва, як з'ясувалося пізніше, того дня став комбайнер «Херсонія-200» Микола ПРОЦЕНКО (на знімку вгорі). На транспортуванні зерна кукурудзи відзначився групкомсор Олександр Калашник. Трактором МТЗ 80 він перевіз на відстань 20 кілометрів понад 350 центнерів початків кукурудзи.

М. ПОЛІЩУК.

На знімках: (внизу) у полі зустрілися відповідальний за збирання кукурудзи, молодий інженер Сергій ЗАЙВИЙ та секретар парткому М. М. ШАШЛО (зліва); збирання на останніх гектарах (вгорі зліва).

Фото В. ГРИБА.

Онуфріївський район.

СЕМІКЛАСНИКИ

ПРОТИ ВОГНЮ

Зайди взявся той вогонь в лісопосадці на околиці Добровеличківки, важко сказати. Найімовірніше, зауважив із цього приводу інспектор держпожежнадзора Володимир Старжинський, хтось іще завидна кинув у листя недопалок, а надвечір знявся вітер і сухе листя спалахнуло...

Олег Трембач та Воло-

дя Нікітін побачили вогонь першими. І одразу оцінили небезпеку: вітер дує у бік матеріальних складів райсільгосптехніки. Володя кинувся додому (живе неподалік) і покликав звідти телефоном 0-1. Доки на місце пожежі прибув спеціальний підрозділ пожежників, хлопці самі заходилися гасити. Тут їм стала в пригоді участь у загоні ДЮП (добровільних юних пожежників), який діє в Добровеличківській СШ. Хлопці навчаються у 7-Б класі цієї школи.

Того вечора вогонь зупинили. Було врятовано не лише лісопосадку та навколишні будівлі, але й матеріальні цінності, що зберігаються на складах, — на суму більше мільйона карбованців.

Наш кор.

РОЗПОВІДАЮТЬ ЕКСКУРСОВОДИ

Ульяновський район разом з керівництвом місцевого цукрозаводу затвердив план-графік екскурсій школярів району у цехи та музей трудової слави підприємства. Екскурсоводи знайомитимуть своїх юних гостей з історією заводу, його сьогодишніми справами, розповідатимуть про технологію цукровааріння і її перспективи.

Протягом вересня та дві декади жовтня у музеї та цехах вже побували учні Луполовської, Вільхківської, Сабатинської, Кам'янокриничанської, Богданівської, Данилобалківської, Великотроянської, Синицької, першої районної центральної школи. Листи-

завки на проведення екскурсій продовжують надходити.

Цікаво проводять екскурсії добровільні екскурсоводи інженер-конструктор В. Д. Кучеренко, заступник головного технолога О. А. Трикоз, начальник робітничої зміни О. Ф. Литовченко, заступник директора цукрозаводу О. В. Хорищенко та інші спеціалісти. А недавно вони знайомили із заводом та музеєм делегацію Первельського агропромислового комплексу Народної Республіки Болгарії, яка гостювала у своїх суперників по змаганню — хліборобів колгоспу імені Фрунзе.

Л. БАЖАТАРНИК, громадський кореспондент «Молодого комунара», Ульяновський район.

яких після виступу газети було включено немало самодіяльних аматорів.

Питання роботи закладів культури на місцях взято під контроль виконкомом селищної та сільських Рад народних депутатів.

«Ким би не був скромний мій естад, він посидить сприйняти революційного агітаційного підручника, виконання нових революційних бачень за комунізму».

Так писав напередодні 40-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції один з організаторів елісаветградської організації більшовиків, член президії міської Ради Елісаветградського військово-революційного комітету та штабу Червоної Гвардії, колишній робітник заводу Ельворті Трифон Маркович Гуляницький. Саме йому, посланцеві елісаветградських більшовиків, довелося у жовтні еміграційного під час історичного II Всеросійського з'їзду Рад побувати у Петрограді. Тоді розгорілася запекла боротьба в елісаветградській Раді робітничих і солдатських депутатів, де на той час перебували

ця на екстремному загоні. Ряди делегати з'їзду формували присутніх про нього роботу. Незважаючи на те, що есери-жовтничники більшість віддали резолюції про визнання рішень II Всеросійського з'їзду Рад, ці рішення гаряче схвалювалися трудящими міста, селянами казачишних сіл. Ареною рішучої боротьби більшовиків з есерами став повстанський з'їзд Рад селянських депутатів на початку грудня. У своєму виступі Гуляницький розповів присутнім про з'їзд в Петрограді, земельну політику Радянської влади. «Всім містам ви говорили про землю, — кинув більшовик у бік есерам, — та землі ви селянам не дали». За пропозицією більшовиків з'їзд висловив підтримку Раді Народних Комісарів та ухвалив передати поміщицьку землю земельним комітетам для обліку і розподілу серед селян.

Посланець елісаветградських більшовиків

Меншовики і есери, з питань підготовки до II з'їзду Рад. Члени незадовго до цього створеної самостійної організації РСДРП(б) дали справжній бій у питанні паків делегатів, оскільки їхні опоненти ставилися до з'їзду негативно. Вимоги більшовиків активно підтримали пролетарські та солдатські маси.

«Ми, солдати 9-ї автороти, — говорилося в одній із резолюцій, — вирішили: вимагати від елісаветградської Ради робітничих і солдатських депутатів обов'язкового направлення делегатів на з'їзд. Доручаємо нашим представникам голосувати за того кандидата, який буде мужньо відстоювати термінову передачу влади до Рад робітничих, солдатських і селянських депутатів». Таке рішення було обрано лівим есерам Мурбинським, який на з'їзді разом з більшовиками підтримував ленінські директи, та меншовиком Штамма. Фракція більшовиків вирішила направити до Петрограда й свого посланця.

Трифон Маркович Гуляницький прибув до столиці 20 жовтня. Меншовики та есери зустрічали багатьох делегатів на вокзалі, радий їм повертатися додому, мовляв, з'їзд не відбудеться у зв'язку з військовою загрозою столиці. Та більшовики готувалися до з'їзду...

В Петрограді відчувалася напруженість, по місті патрулювали загони Червоної Гвардії спільно з солдатами і матросами. 22 жовтня було оголошено Днем Рад. Наступного дня Петроградська Рада призначила у військові частини гарнізону своїх комісарів.

І ось він, історичний з'їзд!

Делегати, затамувавши подих, слухають полум'яні слова вождя революції Володимира Ілліча Леніна. З закликом «Нехай живе мир!» вони голосують за перший декрет доброї волі трудящого народу, що прийшов до влади і прагне жити у злагоді з усіма трудящими світу. Як писав у своїх спогадах Гуляницький, «деякі селянські делегати плакали всім серцем, підтримуючи наступний декрет — про землю. Овація після його прийняття тривала двадцять хвилин... Роз'їжджались додому, делегати з'їзду співали «Марсельєзу», «Варшавянку», інші революційні пісні, обіймалися, цілувалися, раділи».

Зізнання про з'їзд дійшла до Елісаветграда 26 жовтня. А останнього дня місяця 21 грудня Гуляницький входить до Президії новоствореної Ради робітничих депутатів, яка поставила першочерговим завданням організацію військово-революційного комітету Червоної Гвардії, реорганізація та контроль над виробництвом, згуртування навколо себе робітничих мас.

У січні 1918 року Трифон Маркович стає членом ВРК, включається до штабу Червоної Гвардії. Більшовики, спираючись на робітничі та солдатські маси, проголошують у місті та повіті владу трудящих. Згадуючи перші дні Радянської влади в нашій країні, Гуляницький писав: «не було досвіду, не було агітаторів і пропагандистів. Більшовики, які інтуїтивно, заслужували довіру у робітників своїм палким почуттям і відданістю Радянській владі. Ми палилися буквально по ходу справи... Взявши владу в свої руки 26 січня 1918 року елісаветградські більшовики не мали в своїх рядах досвідчених спеціалістів — інженерів, техніків, лікарів, агрономів, вчителів, не було офісних для організації Червоної гвардії, а розрив у підпорядкованості вимагав нововведення роботи елісаветградських заводів та підприємств ліквідації старого класу».

Т. М. Гуляницький героїчно воював на фронтах громадянської війни, був поранений. Потім протягом двох десятиріч займав відповідальні пости на радянсько-господарській роботі. Перебуваючи на заслуженому відпочинку, персональний пенсіонер союзного значення брав активну участь у політичному й громадському житті Кіровоградської області, проводив значну роботу з виховання підрастаючої молоді. «Ми більшовики, свою справу виконали. Заповіти Ілліча виконали з натхненням. Тепер справа молоді — продовжувати завоювання Жовтня, кувати частя радянського народу» — писав ветеран незадовго до смерті.

Ще за життя Гуляницького його іменем було названо село у Вільхківському районі та школу у селі Шаливці Доманівського району на Миколаївщині. А місця підпільно-революційної діяльності більшовиків. Портрет Трифона Марковича Гуляницького знаходиться у галереї чесних громадян міста Кіровограда.

С. ШЕВЧЕНКО, директор Держархіву Кіровоградської області.

«ПОТРІБНА ПІСНЯ»

У номері «Молодого комунара» за 30 липня ц. р. під такою назвою було надруковано проблемну статтю, де піддано аналізу роботу культосвітніх закладів Устинівського району. На критику відповів голова райвиконкому М. С. Рабочий. Він повідомив:

«Під час розгляду статті

«Потрібна пісня» було заслухано пояснення завідувача відділом культури райвиконкому І. В. Левицького, звернуто його увагу на недоліки, що мають місце в організації роботи культосвітніх закладів.

Відділ культури райвиконкому після публікації проявив певну роботу по

зміцненню матеріально-технічної бази закладів культури. Придбано музичних інструментів на суму 20 тисяч карбованців, театральних костюмів — на 5 тисяч. Зміщено кадрами спеціалістів шість закладів культури.

В період осінніх польових робіт у районі діяло 20 агітаційно-художньої бригади і один агітпозд, до складу

Увійшли до складу збірної

В Києві завершилися і-й чемпіонат республіканської ради ДФСТ профспілок зі стенової стрілки, який проходив за олімпійською системою.

Понад сто учасників з 14 областей республіки виборювали першість. Збірна Кіровоградщини посіла третє місце на круглому етапі та сьоме на трапезі. В особистій першості кращим серед чоловіків виявився Ігор Вілний, який продемонстрував чудовий результат, поступившись чемпіону одним очком. І лише 5 очок завадили Ігореві виконати норматив майстра спорту міжнародного класу.

До десятки кращих профспілкових стрільців України увійшли також кіровоградці Андрій Бобровицький, Ольга Кузнецова, Олександр Чернов, Валерій Вілний.

Ігоря Вілного та Андрія Бобровицького включено до складу збірної республіки.

В. ТАТАРЧУК.

Успіх

У Самарканді проходила першість Радянського Союзу з велоспорту серед вихованців центрів олімпійської підготовки та шкіл вищої спортивної майстерності країни. У змаганнях брали участь дівчата 1969—1971 років народження. Впевнено виступила в груповій гонці на 61 кілометр шістьнадцятирічна кіровоградка Юлія Юрченко, яка тренується в ДФСТ профспілок під керівництвом О. І. Заворотнього. Юлія посіла вищу сходинку п'єдесталу.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

КОР.: Що ж змінилося з екологічними проблемами області за час минулого року?

М. ГАМОВ: Нині ми говоримо про загрозу для природи куди предметніше й відвертіше. До того спонукає екологічна обстановка, яка поступово

так само, як і за введенням їх у дію. Тут справа, мабуть, не тільки в керівниках, але ще й в громадянській активності. Та й преса звертається до даної тематики від випадку до випадку.

КОР.: Певно, одна з при-

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

«ДАЙ, ДОЛЕ, НАМ ЧИСТІШОЇ ВОДИ...»

П'ятнадцять місяців тому на сторінках «Молодого комунара» в інтерв'ю під назвою «Криз призму чистої краплини» вже милося про зв'язок проблем охорони навколишнього середовища й урбанізації. В ході тих розмов однією з головних причин забруднення малих річок, які в основному складають водний фонд області, було названо стони з очисних споруд міст і сілеч та промислових стонів.

Нині треба дбати про охорону навколишнього середовища куди серйозніше, ніж до цього: дехто ставить питання вже про те, чи не бути? Розглядаючи охорону навколишнього середовища як необхідну ланку в перебудові заводів партії і народу, ми вирішили повернутися до цих проблем.

Наш співрозмовник — вже знайомий читачам старший інспектор обласної інспекції охорони природи М. П. ГАМОВ.

погіршується. Ми добре знаємо із повідомлень всесоюзної та республіканської преси, як заважає втручання громадськості було врятовано від бездумного розбазарювання водні багатства Сибіру, як розгортається ця робота на півдні України. Та мусимо визнати, що в нашій області у практиці використання водних ресурсів особливих змін не сталося. Певно, тому, що ставлення до екологічних потреб тих керівників, від яких залежить будівництво природоохоронних об'єктів, не мінялося.

Відсутній чіткий контроль за освоєнням капіталоукладень, виділених на будівництво цих об'єктів,

чин цього — в недостатній ініціативності первинних організацій УТОП, УТМР, та й комсомольці, як правило, у питаннях охорони природи займають позиції спостерігачів.

М. ГАМОВ: Мабуть, саме тому, тому що до введення в дію 11-й цукрозаводу у Липняжці та заводу по виробництву м'ясо-скістового борошна в Кіровограді, господарники в останню чергу подумали про очисні споруди, які виявились недобудованими. А хіба не прийняли в експлуатацію завод «Білошівки», незважаючи на те, що не були доведені до ума очисні промислових стоків та викидів у атмосферу?

КОР.: Наскільки мені відомо, інспекція охорони

природи відмовилася підписувати акти введення в експлуатацію.

М. ГАМОВ: Так, але це, на жаль, не вплинуло на загальну тенденцію. В результаті постійних порушень державних норм і постанов з питань охорони природи в області склалася критична ситуація у питанні водозабезпечення не лише в Кіровограді, а й в інших містах і райцентрах області. Можна сказати, що про одну тривожну тенденцію в обласному центрі завдяки введенню нових джерел водопостачання воду почали подавати здебільшого цілодобово; разом з тим давно вже ніхто не веде мови про економію водних ресурсів.

Іри зрозуміло водопостачання, логістично очисних споруд Кіровограда лишні самі, через це протягом минулого року порівняно з п'ятидесятиріччям інгул смикнуто на 15 миль, а в Кіровограді, де очисних стонів більше. Та не часткове очищення води полягає у розділенні води і намулу. Та вже замістом вони знову змішуються: вода туди плине річищем, а намул вивозиться автотранспортом.

КОР.: Чи ж зміниться там «примина» з введенням другої і третьої черги кіровоградських очисних?

М. ГАМОВ: Нині на ці очисні надходить стільки забрудненої води, що із введенням другої й третьої черги її можна буде очищати лише на 90 процентів. Тим часом будівництво другої черги посувається акрай повільно.

Гану ж злиномірність — відставання з будівництвом очисних — маємо в містах Світловодську й Помічній, на Заваллівському графітовому комбінаті, Кіровоградському чавуноліварному заводі. Десять років заводяться такі споруди на Сагайдацький птахофабриці (Устинівський район). Стільки ж не можуть вестися в дію насосну станцію

для перекидання стоків у м. Олександрії, де вони не очищені й потрапляють у каналітні води для великого промислового центру сусідньої Дніпропетровщини — Кривого Рогу. Кіровоградщина знаходиться на одному з останніх місць в республіканському змаганні з охороною природи. І в таких умовах шукати керівників згаданих тут підприємств та будівельників практично не несе адміністративної відповідальності за свої дії (чи то пек — бездіяльність).

КОР.: Охорона водних багатств має бути тісно пов'язана із рештою природоохоронних заходів.

М. ГАМОВ: Безперечно. Та з року в рік забруднюється повітря в Олександрії, де цей процес посилюється вирубуванням великої кількості дерев; не набагато краще з цим і в Кіровограді. До кінця року лишилося не так багато часу, і хоча він вважається пусковим для цілого ряду названих і неназваних тут очисних споруд, надій на введення їх у дію майже немає.

КОР.: Чи сподіваєтеся ви, що після публікації нашого інтерв'ю щось може змінитися?

М. ГАМОВ: Я не вперше виступаю в пресі й можу навести приклади, коли господарники не звачали на газетні публікації. Та все ж нині хочу висловити надію, що у нас переведуться «господарі на один день». Адже маємо в області й приклади далекого глядача, дбайливого ставлення до природи. Іх можна знайти, зокрема, на підприємствах Міністерства кольорової металургії СРСР. На жаль, ці підприємства можна полічити на пальцях: Побузький нікелевий завод, світловодський завод чистих металів та комбінат твердих сплавів.

Розмову вів П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

СЛУЖБА: ДНІ І НОЧІ

— Я К ВИ оцінюєте стан правоохоронної роботи в Ленінському районі обласного центру?

— Останніми роками «крива злочинності» апала. Менше стало особливо тяжких злочинів — вбивств, пограбувань, розбійницьких нападів. Але в той же час збільшилася кількість крадіжок, порушень правопорядку серед неповнолітніх, зросла кількість наркоманії. І досі чимало злочинів здійснюється у нетверезому стані.

— Які правопорушення в районі найпоширеніші?

— Ті, що пов'язані з автотранспортом. Власники приватних автомобілів та мотоциклів необачливо залишають свій транспорт біля під'їзду будинків, нехтуючи існуючими правилами їхнього зберігання. Все це веде до крадіжок з автомобілів, крадіжок частин, майна, грошей, коштовностей. Іноді крадуть і автомобілі. До категорії «автомобільних» найчастіше належать молоді люди віком 15—25 років, без конкретних занять, які ніде не працюють, не навчаються. Лишившись без грошей, вони вдаються до крадіжок. Особливо погано жовтня наші співробітники затримали п'ятнадцятирічного хлопця, який окрав мотоцикл «Ява». Після затримання ми з'ясували, що той хотів продати вкрадене, аби мати гроші.

— Нині чимало говорять про шахрайство. Наскільки гостро стоїть ця проблема?

— Обстановка тут не проста. А вже на вісімнадцятому році життя, які здебільшого «працюють» у порожніх квартирах, шахраї займаються своїм промислом.

на очах людей. Легко входять у довіру, обдурюють, викрадають гроші, й чималі. А потім... зникають. Це пов'язано з тим, що шахраї «гастролюють» по всій країні, швидко змінюючи міста.

ПРОТИСТОЯННЯ

ДЕСЯТЬ ЗАПИТАНЬ НАЧАЛЬНИКУ КАРНОГО РОЗШУКУ

Наш співбесідник — начальник відділення карного розшуку Ленінського РВВС міста Кіровограда Юрій ДРИГА. За фахом він — інженер-механік, за покликанням — правоохоронець. Нині йому доводиться сім.

Після служби в Радянській Армії приїхав до карного розшуку, працював старшим оперуповноваженим, займався питаннями боротьби з наркоманією. У вересні нинішнього року він очолює відділення районного відділу внутрішніх справ.

У грудні минулого року до двох студентів КІСМУ підійшов якийсь чоловік. Спитавши про розташування «потрібної» йому вулиці, запитав, а чи не хочуть хлопці придбати супермодні джинси. Коли тим штани сподобались, шахрай запропонував аж десять пар по значно меншій вартості. Лише за кілька годин студенти знайшли необхідні пікоти тисячі карбованців, зустрівшись із незнайомцем у визначеному місці. Той подивився на гроші і зауважив, що їх обов'язково треба тримати у конверті. Понад півтори тисячі у конверті повернув студентам, пообіцявши викинути штани, які зникли. Лише через деякий час даремного очікування студенти зрозуміли, що їх так легко обдурили: у конверті лежала газета. Лише кілька хвилин розмови були необхідні шахраєві, аби підмінити конверт. І тут же виникла питання: а для чого двоє молодих людей десять пар джинсів? Словом, все — для спленування.

— Останнім часом досить гостро стоїть пробле-

ма з квартирними крадіжками. Чи не так?

— На жаль, це правда. І в першу чергу через не якісні замки, що випускає наша промисловість. Було навіть таке, що квартирні злодії «працювали» там, де стояли замки визначеної марки. Мабуть, їм

покарання повій — штраф. Але одним цим злочинством не справляються. Лише тоді, коли громадянська почне боротися з цим лихом, можлива перемога.

— Однією з найбільш актуальних проблем сучасності став СНІД...

— У 1982 році було розкрито велику групу гомосексуалістів, яка пархувала понад десять чоловіків. Серед них були і лікарі, і викладачі інституту, і студенти. Всіх їх було покарано. А на початку минулого року ми виявили на іншу групу в «складі» лікарів, працівників об'єднання громадського харчування і ВО «Червона зірка». Що стосується випадків насильства з боку гомосексуалістів, то подібних в Кіровограді не зареєстровано.

— Вийшов Указ Президії Верховної Ради СРСР про амністію. Чи може це якось позначитися на стані злочинності в місті?

— Вважаю, що ні. А вже під амністію потрапляють лише ті, хто розкається у скоєному, довідавшись відмінною працею та дисципліною у виправно-трудовій колонії. Крім того, працівники міліції затримуватимуть кожного, хто поперується з місць утримання до Кіровограда.

— Чимало часу ми працювали у відділі боротьби з наркоманією...

— Через те, що свого часу ми приховували це лихо, створювалася ціла імперія «білої смерті». Хтось живив наркотики, а хтось їх заготовляв й постачав. І чим раніше починаєш лікувати якусь хворобу (а це дійсно хвороба), тим більше шансів на її вилік. На жаль, де ми про-

гали. А нині почали боротися з лихом, то з'ясувалося, що не всі ще до неї готові. Ож, се, університети борються з наркоманією ми проходили у ході самої боротьби. Чимало зроблено, але ще більше попереду. Біда ніколи не приходить сама. От і наркоманія нині супроводжує токсикоманію, тобто зловживання різноманітними лікувальними препаратами у великих дозах, а також вдихання ефірів, ладан, інших токсичних рідин. Нинішнього року в місті було зареєстровано перший смертельний випадок з токсикоманією — загинула молода людина.

Останнім часом зроблено деякі важливі поправки в законодавстві, що повинно посилювати боротьбу з наркоманією.

— Що, на ваш погляд, заважає охоронцям правопорядку?

— Людська байдужість. А вже багато хто вважає, що боротьба із злочинністю — лише наша справа. Але ж ті, хто коїть злочини, і напакі, порушують Карний кодекс в оточенні громадськості. Отож, замість попередження злочину, дехто байдуже обзирає на вулиці того ж хулігана.

І дуже частенько ми мусимо робити те, що могла б зробити громадськість.

— Чим може допомогти нашій роботі преса?

— Головною допомогою преси ми вважаємо в об'єктивній та оперативній оцінці нашої роботи. Нинішнього року на сторінках вашої газети було піднято важливі теми боротьби з наркоманією, повіями, шахраями. Вважаю, що «Молодий комунар» впливає на підвищення свідомості кіровоградців у боротьбі з негативними явищами, порушеннями правопорядку. Хочу побачити молодіжні газети й надалі продовжувати цю лінію. У хороших наслідках я впевнений.

Розмову вів С. МАКСИМОВ.

АЛЬПІЙСЬКІ ЛУКИ, ІєРАРШІ ПАЛАТИ

...Теплий, наближений до вологих субтропіків клімат створює сприятливі умови для розвитку багатоглибинності. Природа щедро обдарувала цей край: сурові гірські тіснини з шумними водоспадами межують з повними спокою альпійськими луками, чайні та цитрусові плантації — з сіновими заповідними лісами. І гарні реліктові рослини. Літо тут тривале, тепле. Непальний сезон — з травня по листопад. Зима м'яка, сніг випадає в-раз рідко. Протягом туристів в комфортному відносно висхідному верхньому корпусі в дво-тримісних номерах з усіма зручностями...

(Міжнародний туристський центр «Супутник», місто Сочі).

...Архітектурні споруди Древньої Русі — Красна Палата, Ієрарші палати, Північно-Західна, Південно-Східна, Кругла, Часобітна Башта Кремля, церква «Одигітрія», «Будинок на горі-бах» — перетворилися в житлові і громадські приміщення центру... Проживають туристи в чотирьох-п'ятимісних номерах, інтер'єри яких вишукані в російському стилі XVII—XVIII століть...

(Міжнародний туристський центр «Ростов-Великий», місто Ростов-Ярославський і Підмосков'я).

...Високі гори, плодючі річки, дімучі ліси, живописні долини, багатий світ тварин, історичні пам'ятники. Літо тепле, зима м'яка.

(Міжнародний туристський центр «Вірменія» поблизу Уттаргараді).

Це лише штрихи того, що ви, як друзі, можете побачити й відчути, побувавши у названих місцях. Надаємо повний список баз Ленінського комсомолу — туристських центрів, де ви при бажанні можете побувати:

1. «Сонячна долина» (Баку) — 5.12—30.12.
2. «Золоте руно» (Тбілісі) — 10.12—26.12.
3. «Ганджлик» (Баку) — 5.11—21.11, 27.12—10.01.88 р.
4. «Супутник» (Сочі) — 1.11—18.11, 9.12—26.12, 28.12—9.01.88 р.
5. Юність» (Мінськ) — 6.11—23.11, 12.12—28.12, 29.12—10.01.88 р.
6. «Перлина» (Підмосков'я) — 6.11—21.11, 9.11—21.11.
7. «Норус» (Естонія) — 3.11—18.11, 7.12—23.12.
8. «Дисартнеза» (Батумі) — 27.10—10.11, 12.11—26.11.
9. Москва — 29.11—4.12 (поїздом — оглядові екскурсії по місту, перебування в Мавзолеї В. І. Леніна, Оружійній палаті і т. ін.).
10. Чорноморський вузол на теплоході за маршрутами Одеса — Батумі — Одеса — 5.11—13.11, 29.12—6.01.88 р.

Сумісні маршрути:
11. «Ростов Великий» (Ростов-Ярославський і Підмосков'я) — Ленінград — 1.11—12.11, 7.12—10.12, 25.12—9.01.88 р.

12. «Волгар» (поблизу Астрахані) — Москва — 6.11—19.11, 8.12—22.12.

13. «Берегова роша» (поблизу міста Іванова) — Москва — 9.11—23.11, 1.12—15.12.

14. Ленінград — Псков — Москва — 19.12—29.12.

Сумісні авіамаршрути:
15. Москва — Вітебськ — Вільнюс — 12.11—21.11.

16. Авіамаршрут у Ленінград — 25.11—20.11.

У нашій області:
Маршрути вихідних днів. База відпочинку «Бригантина» (поряд з селищем Новоархангельським). Сосновий бір, діючий гімназій, рибальська, забаранена грибів, лісові чапати на ліжках. Можна побачити екскурсії, а підполітнік плантації не береться. Перший заїзд — у квітні 30 жовтня. Про інші подорожні перебудови у місцях активної підготовки, а також про партійні публіки ви можете дізнатися за адресою: м. Кіровоград, вул. Фрунзе, 10, бюро міжнародного молодіжного туризму «Супутник». Тел. 7-31-70, 7-35-77. Пам'ять, дякуйте, заходьте! БММТ «СУПУТНИК».

Судожний Кур'єр

Для сім'ї і про сім'ю

Новостворений Радянський дитячий фонд імені В. І. Леніна діє. З 1 січня 1988 року побачить світ його перше видання — тижневик «Семья». Початковий тираж газети — 500 тисяч екземплярів, індекс — 50419, ціна одного номера 15 копійок, а вартість річної передплати — 7 карбованців 80 копійок.

Про новий тижневик розповідає начальник відділу по розповсюдженню преси Кіровоградського обласного виробничо-технічного управління зв'язку Л. М. Ратушний:

— Тижневик для всіх і кожного — так можна сказати про «Семью». На

шістнадцяти сторінках цього видання читач знайде важливі питання по вихованню дітей, охороні їхнього здоров'я, організації дозвілля, освіті. Велике місце відводиться проблемам багатодітних сімей, досвіді роботи дитячих будинків, шкіл-інтернатів. Видання вестиме мову про вирішення проблем сирітства, «важких підлітків», неповних сімей. Велику роботу «Семья» проводитиме з листами читачів. Одним із найголовніших завдань тижневика стане відновлення авторитету сім'ї, зміцнення її престижу в суспільстві.

Недавно в Кіровограді відбулася обласна виставка службових собак. Її відвідувачі не тільки захоплювалися результатами вмілої дресировки тварин, а й стали свідками такої-от зворушливої уваги людини до чотириногих друзів.

Фото О. САМБОРСЬКОЇ.

Що це? Чергова інтерпретація «солодного життя» зі звичним хепі-ендом? Ні. Детектив, приправлений картинками сексу та містики? Не схоже. Спроба через підсвідомість побачити істинну реальність, відобути звідти суть людської природи? Можливо... Адже фільм зроблено, так би мовити, в кращих традиціях сюрреалізму.

Та, незважаючи на це, певна система у стрічці Хитроумно вибудувалися через суперечності, симпатії й антипатії, загальні взаємини персонажів, вона розкриває організацію того чи іншого характеру, типу. Цим відрізняється від знайомих нам художньої системи «Покаяння» Теніза Абуладзе, що розкриває історичну правду.

В одному з інтерв'ю Бунюель сказав: «Я дуже

незначною мірою інтелектуал, я дію за інтуїцією частіше, ніж за зрілими роздумами. Судження виникає згодом».

Це висловлювання великого іспанського художника кіно добре пояс-

СНИ БЕЗ МАСОК

«СКРОМНА ПРИНАДНІСТЬ БУРЖУАЗІЇ» НЕ ТІЛЬКИ ДЛЯ ОБЛАСНОГО, А Й ДЛЯ СОЮЗНОГО ГЛЯДАЧА — ПЕРШИЙ ПОБАЧЕННИЙ ФІЛЬМ ВІДОМОГО КІНОРЕЖИСЕРА ЛУІСА БУНЮЕЛЯ

Один із основних принципів теорії сюрреалізму — інтуїтивізм. І поряд з цим — відточена формула вищого закону теорії, як він його розуміє: «Для досягнення прекрасного мені завжди здавалися необхідними три умови: надія, боротьба і перемога».

Майстер парадоксів, спадкоємець Веласкеса і Гойї, безжалюсний викривач морального і соціального зла одночасно вміє бути ніжним і саркастичним, ненавидіти і страждати.

Фільм «Скромна принада бургіазії» сконцентрував усі «бунюельські таємниці». Тут в усьому плутанина й нісенітниця. Персонажі забувають місця зустрічей, час рухається хаотично. Символічними масками цього часу виступають по-сол дон Рафаель, подруж-

ВИ ЗАМОВЛЯЛИ ПІСНЮ

Я УМЕЮ МЕЧТАТЬ

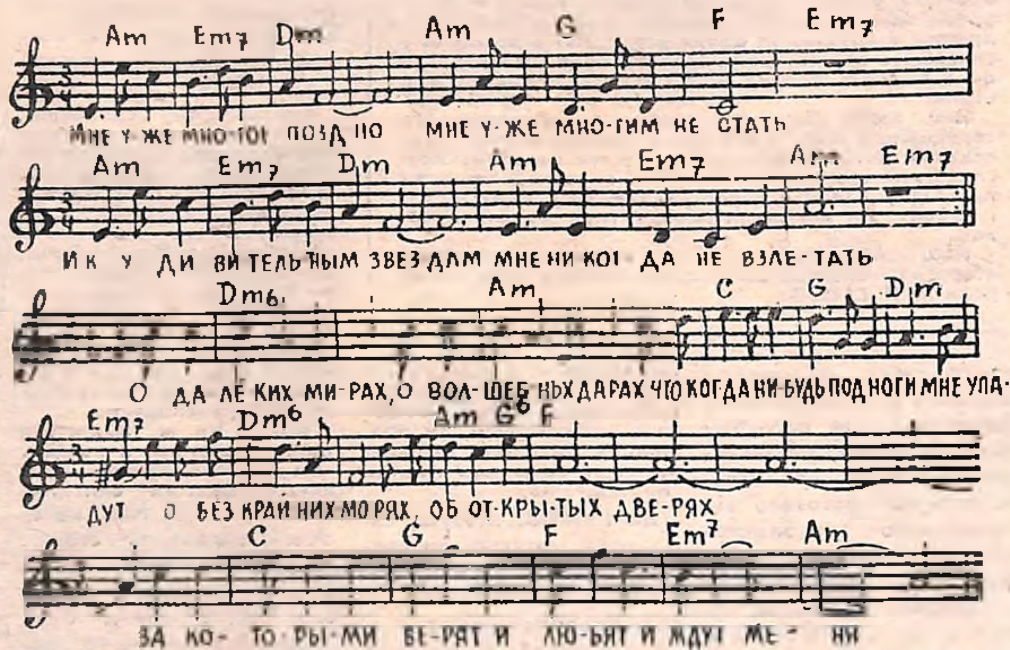
Стихи і музика Ю. ЛОЗІ

Мне уже многое поздно,
Мне уже многим не стати.
И к удивительным эпизодам
Мне никогда не взлететь.
Мне уже многое сложно.
Многого не испытать.
Годы вернуть невозможно.
Но я умею мечтать.

ПРИПЕВ:
О далеких мирах,
О волшебных дарах,
Что когда-нибудь
под ногами
Мне упадут.
О бескрайних морях,
Об открытых дверях,

За которыми верят
И любят, и ждут меня.
Я уже многих не помню,
С кем я когда-либо был,
С кем я напился бессонниц
На перекрестках судьбы.
Мне уже с многими случено,
Успел от многих устать,
Мне в одиночестве лучше,
Лучше и проще мечтать.

ПРИПЕВ:
Многого не повторится,
Многого будет не так,
Пот мне и стало
за тридцать —
Самое время мечтать.
ПРИПЕВ

МОЛОДІЙ ГОСПОДИНІ НА ЗАМІТКУ

Бурячок — мов із грядки

Кому не хочеться, щоб заспана восени в погріб картопля і в квітні була ніби шойно з городу? Для цього дотримуйтеся таких правил зберігання: картоплю найкраще закладати шаром до метра в ящик з дірчатими дном і стінками. У погрібі ці ящики ставте не на підлогу, а на бруски чи цеглини, щоб забезпечити доступ повітря до бульб.

Редьку, моркву, буряк старайтеся збирати в суху погоду. Якщо дове-

лося зробити це в дощ, просушіть коренеплоди недовго, із півдоби. Старайтеся, щоб овочі не торкалися один одного.

Не можна мити овочі, які закладаєте на зберігання. Швидко зіпсуються ті коренеплоди, в яких при висушуванні буз пошкоджений кінчик. Більш кожного коренеплода залишайте трошки листочків — сантиметрів три.

Названі овочі найкраще зберігатимуться в ящиках з піском. І тут вони не

повинні торкатися один одного.

Приміщення для зберігання городини варто побілити, а на підлогу насипати піску. У теплу погоду восени, у відлигу взимку слід напускати в погріб холодного повітря. Але не можна допускати, щоб постійно була холодною стеля в підвалі — тоді стіни мокрітимуть. Якщо ваш погріб — яма в хліві, настийте зверху по площі її накривте керамзит чи просіяну бити цеглу — вони всмоктують вологу. У вибудованому окремо погрібі приладнайте до стелі сухий мох — він теж «підсушуватиме» повітря.

У суботу, 24 жовтня, об 11 годині в Кіровоградському палаці культури імені Компанієць відкривається

виставка робіт учнів Кіровоградської дитячої художньої школи, присвячена 70-річчю Великого Жовтня.

В експозиції — роботи, виконані в різних техніках. На вернісаж запрошуються всі бажаючі.

ням над буржуазною сповідальністю.

У калейдоскопі кадрів постають цілком реальні проблеми реального буржуазного суспільства: зростання ролі армії як засобу придушення, спалахи безглузлого тероризму, перетворення князів церкви у прислужників монархії.

Папа римський піддає ім'я Бунюеля прокляття, а спадкоємець «великих традицій іспанських безумців» оголошує: «Єдина приналежність, яку я визнаю, — це приналежність моральна. Бог мене не цікавить, мене цікавлять тільки люди».

Р. ЛЮБАРСЬКИЙ.

НЕДІЛЯ

25 ЖОВТНЯ

▲ ЦТ (1 програма)

7.00 — «90 хвилин». Радіо Інформаційно-музична програма. 8.30 — Ритмічна гімнастика. 9.15 — Тираж «Спортлото». 9.30 — «Будильник». 10.00 — «Служба Радянському Союзу!». 11.00 — Музична передача «Ранкова пошта». 11.30 — «Снові Чілі, Мотлі і я». Документальний телефільм (Англія). 12.30 — Музичний лоск. 13.00 — Сільська година. 14.00 — «Здоров'я». 14.45 — Всесоюзний телеконкурс «Товариш пісня». 15.35 — Мультифільми. 16.20 — Зустріч у Концертній студії Останіна з директором школи-інтернату для дітей скріт О. Католіковим. 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Спортивна гімнастика. Чемпіонат світу. 19.40 — Чемпіонат світу з шахів. 20.00 — «Майстри екрана». Ріна Зелена. 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебування. 21.50 — Концерт майстрів мистецтва і творчої молоді Української РСР у Центральному концертному залі. 23.40 — Футбольний огляд. 00.10 — Новини.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.10 — Ритмічна гімнастика. 10.40 — Народні таланти. 11.10 — Девіз: відвага, мужність, честь. 12.10 — В. Лавренков. «Матроси без моря». Вистава. 13.45 — Новини. 13.55 — Мультифільм на замовлення. 14.55 — Погода. 15.00 — Село і люди. 15.30 — «Імпровізація». Естрадна програма. 16.00 — Слава солдатським. 17.00 — Пропоную видання «Музична Україна». Погода. 17.05 — Циркова програма. 17.20 — Концерт Волинського українського народного хору. 18.15 — До 70-річчя Великого Жовтня. «Братерство». 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — До 70-річчя Великого Жовтня. 20.15 — Музичний фільм «Північні дзвони». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Прожектор перебування. 21.50 — Художній телефільм. «Шофери на один рейс». 2 серія. 23.00 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА ПЕРІОДИЧНИ ВИДАННЯ. НАСТУПНОГО РОКУ ВИ ЗНОВУ МАТИМЕТЕ ЗМОГУ ОТРИМУВАТИ СВОЮ ГАЗЕТУ

ЦІНА ВИДАННЯ НА РІК 2 КАРБОВАНЦІ 40 КОПІЯК.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українській мові

БК 02589.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС.
м. Кіровоград.
вул. Пуначарського, 36.

Обсяг 0,5 друку. арс.

Телефони: редактора — 2-54-26; заступника редактора — 2-53-22; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу комуністичного виховання — 4-66-79, 4-64-21; комсомольського життя та економіки — 2-53-94; учнівської молоді і соціальних проблем — 2-59-82; фотолaboratorії — 4-64-21; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Зам. № 565. Тираж 60 100.

Газета виходить в п'ятницю, четвер, суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.